

XXXV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 6te Marts 1895.)

Da nærværende Lovforslag den 5te Oktober 1894 blev fremsat i Landstinget, fandtes 311 Personer opførte paa det. Da det den 8de Februar d. A. vedtoges af Landstinget, indeholdt det 2 færre, idet Nr. 135 og Nr. 259 paa det oprindelige Lovforslag vare udstemte.

Nr. 135 udstemtes af den Grund, at Indenrigsministeren, efter senere indkommen Oplysning, skønnede, at Ansøgeren allerede var i Besiddelse af dansk Indfødsret. Hertil har undertegnede Udvalg intet at bemærke.

Nr. 259 udstemtes — for saa vidt Lands- tingsudvalgets Flertals Begrundelse i den under 25de Januar d. A. afgivne Betænkning har været afgørende — fordi „der om denne 60aarige i Sverige fødte Ansøger, der har faaet Hjælp af de fattiges Kasse, ikke fore- ligger saadanne oplysende Vidnesbyrd, at man af Hensyn til disse kan se bort fra Sogneraadets Bægning ved at anbefale hans Andragende“ (saaledes som man havde set bort derfra ved 8 andre Ansøgere paa samme Lovforslag). Med Hensyn til den nævnte Hjælp af de fattiges Kasse fremgaar det af de Ansøgningen vedlagte Dokumenter, at

1890, medens senere intet er ydet ham. Un- der Sagens 2den Behandling i Landstinget (Sp. 788—790) gjorde Indenrigsministeren gældende, at Hjælp af de fattiges Kasse ikke kan ligestilles med offentlig Fattighjælp, og Ordføreren indrømmede derefter, at den mindre Understøttelse af de fattiges Kasse „i og for sig ikke vil være tilstrækkelig til af den Grund at nægte ham Indfødsret“ (Sp. 794).

Tilbage staar altsaa Sogneraadets Bæg- ring ved at anbefale Andragendet. Af de dette ledsagende Dokumenter ses, at Mangel paa Vidnesbyrd om hæderlig Wandel ikke er Grunden til Bægningen; thi ej alene fore- ligger aldeles fyldestgørende Attester i den Henseende saavel fra Stedets Præst som fra Sogneraadets Formand og fra Herreds- fogden i Rongso m. fl. Herreder, men selve det Sogneraad, som vægrer sig ved at an- befale ham, erklærer i en Skrivelse af 2den August 1892, at det „ikke har noget at ind- vende mod William Walters hæderlige An- befalinger“. Dog — tilføjer Sogneraadet i samme Skrivelse — „da hans Erhvervelse af Indfødsret aldeles bestemt vil paaføre Kristrup Kommune hans Forsørgelse“, væg- rer det sig ved at anbefale ham.